

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) O. Parfeni

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Roșca Alexandru împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 și societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii întreprinderea municipală „Infocom” și societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, privind anularea facturilor, recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea efectuării recalculelor, excluderea sumelor din facturile de plată, obligarea măsurării temperaturii apei calde menajere, obligarea izolării țevilor, obligarea semnării contractului privind livrarea apei reci și recepționarea apelor uzate și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 18 decembrie 2014, Roșca Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 (în continuare ÎMGFL nr. 15) și SA „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii ÎM „Infocom”, cu privire la anularea facturilor, recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea efectuării recalculelor, excluderea sumelor din facturile de plată, obligarea

măsurării temperaturii apei calde menajere, obligarea izolării țevilor, obligarea semnării contractului privind livrarea apei reci și recepționarea apelor uzate și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 18 octombrie 2014 s-a adresat ÎMGFL nr. 15, ÎM „Infocom” și SA Apă-Canal” cu cereri prealabile, prin care a solicitat efectuarea recalculărilor corespunzătoare, excluderea din facturile înaintate spre plată, sumele incluse ilegal și abuziv, prezentarea spre plată a facturii cu calcule veridice, în care să fie indicate - numerele contoarelor și datele pe care le-a prezentat la achitarea facturii pe luna august 2014, iar ÎMGFL nr. 15 și ÎM „Infocom” să-i explice câți m³ de apă caldă și rece i-au fost incluși în bonul de plată, în temeiul cărui document (act normativ), care este prețul unui m³ de apă rece și cât costă un m³ de apă caldă pentru locatarii casei din str. Onisifor Ghibu, 9/1, mun. Chișinău, din care sursă este alimentat cu apă caldă blocul menționat; la rândul său, ÎMGFL nr. 15 să verifice integritatea țevilor magistralei de distribuire a apei reci și calde din subsolul blocului nominalizat și să le izoleze în modul stabilit, ÎMGFL nr. 15 să întreprindă măsuri pentru instalarea unui PTI (punct termic intern) și să organizeze re-circuitul apei calde, pentru a beneficia de apă caldă la deschiderea robinetului, la temperatura și parametrii prevăzuți de legislația în vigoare, dar nu după scurgerea a 0,1-0,2 m³ de apă rece în fiecare dimineață, care ulterior i se include în cont și o achită ca apă caldă; la rândul său, SA „Apă-Canal Chișinău” să-i comunice lista documentelor necesare și timpul când poate să se prezinte pentru semnarea contractului direct de prestare a serviciului de apă și canalizare.

A invocat că, din anul 2002 și-a instalat contoare pentru evidența consumului apei calde și reci, care au fost luate la evidență de ÎMGFL nr. 15 și pe care le verifică periodic în modul stabilit.

Menționează că, după instalarea contoarelor, lunar prezenta datele și achita la timp volumul apei consumate.

Prin urmare, la sfârșitul lunii septembrie 2014, la scara casei a luat cunoștință cu anunțul afișat de ÎMGFL nr. 15, prin care se aducea la cunoștință, precum că termenul de valabilitate al contoarelor a expirat și este necesară verificarea acestora în modul stabilit, iar în rezultatul verificării s-a stabilit că, termenul de valabilitate expirase, din care cauză a solicitat ÎMGFL nr. 15 să se prezinte și să constate prezența sigiliilor la contoare, pentru a le demonta și verifica.

Ulterior, la 02 octombrie 2014 s-a prezentat un angajat al ÎMGFL nr. 15, care a declarat că s-a prezentat să constate prezența sigiliilor, dar și să demonteze contoarele. Tot, la 02 octombrie 2014 toate contoarele la apa caldă și rece au fost supuse verificării și angajatul ÎMGFL nr. 15 le-a instalat, pentru ce i-a achitat suma de 180 lei, fără să-i elibereze bon de plată.

La 06 octombrie 2014 a achitat ÎMGFL nr. 15 taxa pentru sigilarea contoarelor, și a prezentat buletinele de verificare metrologică a contoarelor, iar la 08 octombrie 2014 de către un reprezentant al ÎMGFL nr. 15, au fost sigilate.

Cu aproximație, la 15 octombrie 2014 a depistat în cutia poștală facturile de plată pentru apa rece și apa caldă pentru luna septembrie 2014, în care s-a indicat și i s-a impus spre plată un volum exagerat de apă: pentru apa potabilă și menajeră suma de 323,67 lei, pentru apa caldă suma de 463,49 lei, iar în total suma de 787,16 lei, deși la achitarea facturilor pentru luna august 2014, a indicat datele contoarelor. Totodată, a constatat că, în facturile pentru luna septembrie 2014 nu s-au indicat numerele contoarelor și indicii lor, deși au fost verificate în modul stabilit, iar ÎMGFL cunoștea acest fapt. Astfel, ÎMGFL nr. 15 și ÎM „Infocom” îi vor înainta repetat acest volum de apă, deja în baza indicilor contoarelor.

Suplimentar a indicat reclamantul că, calitatea serviciului acordat de ÎMGFL nr. 15 nu sunt efectuate în corespundere normele stabilite de legislația în vigoare.

Necătfînd la faptul că, în cererea prealabilă s-a indicat asupra mai multor najunsuri în activitatea ÎMGFL nr. 15, ele au fost înlăturate parțial, iar prin răspunsul nr. 01/5-437 din 24 noiembrie 2014, pe care l-a recepționat la 29 noiembrie 2014, ÎMGFL nr. 15 în mod formal a comunicat că, au izolat în subsolul blocului țevile de la apa caldă și încălzire, prin care confirmă faptul că, până la moment calitatea apei calde furnizate la capitolul „temperatura de furnizare”, nu corespunde cerințelor tehnice, adică nu este furnizată la temperatura de +50°C. De asemenea, s-a mai indicat că, termenul de valabilitate metrologică a contoarelor instalate în apartamentul său a expirat la 01 iunie 2014, deși acest termen a expirat mai târziu, pe la mijlocul lunii august 2014, fapt confirmat și de ÎM „Infocom” în răspunsul său.

Afirmă că, celelalte neajunsuri indicate în cererea prealabilă, n-au fost înlăturate.

Mai susține că, ÎMGFL nr. 15 și ÎM „Infocom” au refuzat să efectueze recalculările corespunzătoare și să excludă din facturile înaintate spre plată volumele exagerate de apă și sumele incluse ilegal în ele.

În pct. 6 al cererii prealabile a solicitat ca S.A. „Apă-Canal” să-i comunice lista documentelor necesare și timpul cînd poate să se prezinte pentru semnarea contractului direct de prestare a serviciului de apă și canalizare, însă prin răspunsul nr. R-418/14 din 12 noiembrie 2014, recepționat la 20 noiembrie 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” i-a comunicat că are încheiat cu ÎMGFL-15 un contract de alimentare cu apă, iar cît privește cazul lui, vinovat este gestionarul blocului locativ, care nu întreprinde măsuri adecvate în privința evidenței corecte a volumelor de apă furnizate în fiecare apartament în parte, excluderea cazurilor de scurgeri de apă în rețelele interioare ale blocului de locuit, precum și excluderea consumului de apă necontorizat.

Consideră că, deoarece SA „Apă-Canal Chișinău” deține o poziție dominantă pe piață, era obligată la solicitarea sa, să încheie contract direct de furnizare a serviciului de alimentare cu apă și canalizare, fără a impune careva condiții.

Tot, la 20 noiembrie 2014, a recepționat și răspunsul ÎM „Infocom” nr. 2967 din 05 noiembrie 2014, prin care i s-a comunicat că, în luna august 2014 termenul de valabilitate a contoarelor indicat în certificatele de verificare metrologică a expirat, din care cauză volumul apei potabile și calde a fost calculat conform normativului de consum aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, însă la calcularea și indicarea volumului de apă în facturi nu s-a luat în calcul că, potrivit normativului de consum aprobat prin decizia nominalizată, acesta este de 3 m³ pentru o persoană, corespunzător, volumul indicat în facturi urma să fie mult mai mic.

La 08 mai 2015, Roșca Alexandru a depus cerere de modificare și concretizare a cerințelor, indicând suplimentar că, după înaintarea acțiunii în instanța de judecată, în speranța soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 03 martie 2015 a mai înaintat o cerere prealabilă către ÎMGFL nr.15 și ÎM „Infocom” și a anexat copia facturii pentru luna ianuarie 2015, în care a indicat și indicii contoarelor la momentul înaintării cererii, însă la care a primit răspunsuri formale și evazive.

Menționează reclamantul că, pct. 14 alin. (4) din anexa nr. 5 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, prevede că „în cazul în care unul din contoarele de apă instalate în apartament nu funcționează sau necesită verificare metrologică, consumatorul, conform prescripției eliberate de către furnizor (gestionar), este obligat să execute în termenele stabilite lucrările prescrise. Dacă consumatorul efectuează lucrările prescrise în termen de 60 de zile, plata pentru volumul de apă consumată se va calcula conform punctului 13. în cazul în care lucrările prescrise nu au fost efectuate în termen de 60 de zile, plata pentru volumul consumat se va efectua conform normelor de consum aprobate, fără a lua în calcul indicii contoarelor în funcțiune și fără drept de recalculare.

Contrar normei enunțate, ÎMGFL nr. 15 nu a eliberat prescripție, prin care să-l oblige de a verifica în termenul stabilit de el, verificarea metrologică a contoarelor, dar s-a limitat la plasarea abia la sfârșitul lunii septembrie 2014 a anunțului la scara casei despre expirarea termenului de valabilitate a contoarelor unor locatari, inclusiv și ale lui.

A mai indicat că, este eronată concluzia ÎMGFL nr. 15 dată în răspunsul din 25 martie 2015, precum că datele din facturi pentru perioada septembrie 2014 - ianuarie 2015 nu coincid cu indicii contoarelor, datorită faptului că, el n-a efectuat achitări pentru consumul de apă și sistemul computerizat al centrului de calcul, nu a

vizualizat datele indicate în chitanțele de plată, din care cauză volumele de apă au fost calculate în baza normei de consum, deoarece potrivit prevederilor pct. 14 alin. (5) din Anexa nr. 5 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, în cazul în care consumatorul nu-și îndeplinește obligația de a înscrie lunar indicii de pe contoare în bonul de plată, calculul în primele două luni de zile de la ultima înscriere se va efectua conform consumului mediu. La expirarea termenului indicat, calculul se va efectua în baza normelor de consum, fără recalculare, până la înscrierea indicilor de pe contoare în bonurile de plată.

Astfel, legiuitorul a prevăzut clar, că în cazul prezentării ulterioare a indicilor de pe contoare, datele din facturi urmează să fie aduse în concordanță cu indicii contoarelor.

Corespunzător, dacă în perioada facturării în baza normelor de consum, a fost consumată real o cantitate mai mare sau mai mică de apă decât cea calculată, la prezentarea indicilor contoarelor GFL urmează să facă recalculările corespunzătoare, în direcția micșorării sau majorării sumelor și a datelor contoarelor indicate în facturi, mai ales în cazul, când datele contoarelor n-a fost posibil de prezentat din vina ÎMGFL nr. 15, care în factura pentru luna septembrie 2014 n-a indicat numerele și datele precedente ale contoarelor, deși în facturile pentru luna august 2014, la achitarea lor integrală, a înscris și indicii contoarelor.

Suplimentar, la calcularea și indicarea volumului de apă în facturi nu s-a luat în considerare că potrivit normativului de consum aprobat prin decizia nr. 5/4 din 25 martie 2008, acesta fiind de $3\text{m}^3/\text{lună}$ pentru o persoană, respectiv volumul indicat în facturi urma să fie mult mai mic.

Consideră că, ÎMGFL nr. 15 intenționat și artificial a creat această situație, nu a indicat numerele și indicii precedenți a contoarelor în factura pe luna septembrie 2014, pentru a avea posibilitatea de a-i înainta spre plată ilegal volume exagerate de apă.

Mai mult ca atât, în facturile pentru perioada septembrie 2014 - ianuarie 2015 ÎMGFL nr. 15 i-a calculat și înaintat în facturi pentru plată în total $51,7731\text{ m}^3$ de apă caldă menajeră, deși potrivit datelor contoarelor indicate de ÎMGFL nr. 15 în această perioadă, în facturi și-au găsit reflectare doar 30 m^3 , adică i-a calculat și înaintat spre plată ilegal cu $21,7731\text{ m}^3$ mai mult decât ei au reflectat în facturi, prin ce îi cauzează un prejudiciu material în sumă de 851,76 lei ($21,7731 \times 9,19 = 200,09$ lei pentru apă; $21,7731 \times 29,93\text{ lei/m}^3 = 651,69$ lei pentru energia termică).

Tot, în perioada septembrie 2014 - ianuarie 2015, ÎMGFL nr. 15 i-a inclus ilegal în facturi inclusiv și volume de apă sub formă de cotă-parte: apă caldă menajeră - $12,0971\text{ m}^3$ în sumă de 363,37 lei ($12,0971 \times 9,19 = 119,20$ lei pentru apă -

27,70 lei (recalcul) = 91,50 lei; $12,0971 \times 29,93 = 362,07$ lei pentru energia termică - 90,20 lei (recalcul) = 271,87 lei) și apă potabilă - $7,9734 \text{ m}^3$ în sumă de 55,31 lei ($7,9734 \times 9,19 = 73,27$ lei - 17,96 lei (recalcul) = 55,31 lei).

Cît privește apa potabilă, ÎMGFL nr. 15 în perioada indicată i-a inclus și înaintat spre plată cu 40 m^3 mai mult, prin care fapt îi aduce prejudiciu material în sumă de 367,6 lei ($40 \times 9,19 = 367,6$). Suma totală a prejudiciului care i se cauzează prin acțiunile ilegale ale ÎMGFL nr. 15 este de 1 219,36 lei.

Cît, privește solicitarea de a întreprinde măsurile necesare pentru furnizarea unui serviciu calitativ, ÎMGFL nr. 15 nu a întreprins careva măsuri în vederea soluționării problemei.

Solicită reclamantul prin cererea de chemare în judecată și cererea cerere de modificare și concretizare a cerințelor din 08 mai 2015, anularea facturilor pentru apa caldă menajeră și potabilă pentru lunile septembrie 2014 - ianuarie 2015, eliberate de ÎM „Infocom” în baza datelor furnizate de ÎMGFL nr. 15; recunoașterea ilegalității refuzului ÎMGFL nr. 15 și obligarea acesteia de a efectua recalculări pentru apa caldă menajeră, cu excluderea din facturile de plată a sumei de 851,76 lei; recunoașterea ilegalității refuzului ÎMGFL nr.15 și obligarea acesteia să efectueze recalculări pentru apa potabilă, cu excluderea din facturile de plată a sumei de 367,60 lei; recunoașterea ilegalității refuzului tacit al ÎMGFL nr. 15 de a verifica prin măsurare temperatura apei calde menajere și a întocmi actul respectiv; obligarea ÎMGFL nr. 15 să efectueze recalculări din motivul prestării necalitative a serviciului de alimentare cu apă caldă menajeră, pentru perioada septembrie 2014-ianuarie 2015, cu excluderea din factura de plată a sumei de 329,23 lei; obligarea ÎMGFL nr. 15 să asigure izolarea în modul stabilit a tuturor țevilor de alimentare cu apă caldă menajeră, amplasate în subsolul blocului locativ din . O. Ghibu, 9/1, mun. Chișinău, să instaleze un PTI (punct termic intern) să efectueze lucrări necesare întru asigurarea re-circuitului apei calde, pentru a beneficia de un serviciu calitativ (de apă caldă menajeră la deschiderea robinetului, la temperatura și parametrii prevăzuți de legislația în vigoare); recunoașterea ilegalității refuzului SA „Apă-Canal Chișinău” și obligarea acesteia să semneze contractul direct pentru serviciul de furnizare a apei reci și de canalizare; compensarea din contul ÎMGFL nr. 15 și SA „Apă-Canal Chișinău” a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, fiecare și obligarea ÎMGFL nr. 15 și SA „Apă-Canal Chișinău” să prezinte actele solicitate în cerere (f.d.40-49).

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2015 s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Alexandru. S-a obligat ÎMGFL nr. 15 să excludă din facturile de plată suma de 231,06 lei pentru apa potabilă, suma de 172,39 lei pentru apa menajeră și suma de 890,70 lei pentru energia termică (apă caldă). S-a obligat ÎMGFL nr. 15 să verifice prin măsurare temperatura

apei calde menajeră în ap. 45 din str. O. Ghibu, 9/1, mun. Chișinău și să întocmească actul respectiv. S-a obligat ÎMGFL nr. 15 să izoleze toate țevile de alimentare cu apă caldă menajeră amplasate în subsolul blocului locativ din str. O. Ghibu, 9/1, mun. Chișinău, în rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată și s-a încasat din contul ÎMGFL nr. 15 în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎMGFL nr. 15 a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărîri de respingerea acțiunii, ce se referă la excluderea facturilor de plată în sumă de 231,06 lei (pentru apă potabilă), suma de 172,39 lei (apă menajeră) și suma de 890,70 lei (pentru energie termică (apă caldă)).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎMGFL nr. 15 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016.

La 08 august 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎMGFL nr. 15 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, în partea ce se referă la excluderea din facturile de plată a sumei de 231,06 lei pentru apa potabilă, 172,39 lei pentru apa menajeră și 890,70 lei pentru energia termică (apă caldă).

În motivarea cererii de recurs a invocat că instanța de apel la adoptarea deciziei, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, iar prin urmare a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

Consideră că, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele din dosar, încălcând art.130 din CPC și anume, decizia nu conține motivare suficientă a preferinței unor probe față de altele.

La fel, instanța de apel la examinarea cauzei civile, era obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei conform art. 373 alin. (4) din CPC.

Menționează recurentul că, instanțele de judecată inferioare nu au luat în considerare Informația „InfoBon” pe luna august 2014, septembrie 2014 și octombrie 2014, pe când în aceasta s-a arătat perioada verificării metrologice a contoarelor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de ÎMGFL nr. 15 urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 15 este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de ÎMGFL nr. 15 în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎMGFL nr. 15 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî